

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาการการดำเนินชีวิตโดยวิถีอนุตตรธรรม : กรณีศึกษา สถานธรรมไท่เจิง อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติธรรมของสมาชิกธรรมสถานไท่เจิง จำนวน 27 คน ก่อนและหลังการรับธรรม และจัดเวทีเสวนาธรรมผลการวิจัยนำเสนอตั้งประเด็นต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาระบบวิถีอนุตตรธรรม

ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนาตามวิถีการปฏิบัติของวิถีอนุตตรธรรม

การรับธรรม

2.1 ผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิงก่อน

การรับธรรม

2.2 ผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิงหลัง

การรับธรรม

2.3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมก่อนและหลัง

2.4 ผลการจัดเวทีเสวนาธรรมเกี่ยวกับวิถีอนุตตรธรรม

ตอนที่ 3 สรุปผลของการปฏิบัติธรรม

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาระบบวิถีอนุตตรธรรม

1. ระบบวิถีอนุตตรธรรม

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ธรรมอธิการ และอาจารย์ผู้สอนสรุปผลดังนี้ การเผยแพร่หลักธรรมของวิถีอนุตตรธรรมเข้ามาสู่สังคมตำบลบางกระทุ่ม อำเภอ บางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยรูปแบบความเชื่อพุทธศาสนาฝ่าย มหายานจากจีนใต้หวัน ด้วยปรัชญาความเชื่อที่ว่า การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกให้รอดพ้น จากความทุกข์ ซึ่งหลักธรรมของอนุตตรธรรม ได้แก่ การปฏิบัติตามศีลห้าของพุทธศาสนาอย่าง เเคร่งครัดเพื่อใช้เป็นแนวทางไปสู่นิพพาน สำหรับวิธีการปฏิบัติธรรมตามระบบวิถีอนุตตรธรรม มีขั้นตอนดังนี้

1.1 การเข้าเป็นสมาชิกธรรมสถานไท่เจิง และสมัครใจรับหลักธรรมของอนุตตร- ธรรม ซึ่งใช้เวลา 3 เดือนขึ้นไป

1.2 หลักธรรมคำสอนของอนุตตรธรรม ประกอบด้วย 22 ข้อ ได้แก่

- การเคารพฟ้าดิน
- การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- การรักษาดีชื้อสัตย์ต่อหน้าที่
- การเชิดชูจริยธรรม
- ความกตัญญูต่อพ่อแม่
- ความเคารพครูอาจารย์
- ความสัตย์จริงต่อเพื่อน
- ความสมานฉันท์ต่อเพื่อนบ้าน
- การละบาปบำเพ็ญบุญ
- การรู้ปฏิบัติกับคุณสัมพันธ์ห้า
- คุณธรรมแปดประการ
- การจรโลงพระธรรมคำสอนของศาสดาทั้งห้า
- การปฏิบัติตามการปกครอง
- การชำระจิตใจให้ผ่องแผ้ว
- การอาศัยกายเนื้อบำเพ็ญธรรม
- การฟื้นฟูสภาวะธรรมในตน
- การส่งผลแห่งจิตภาวะ มโนธรรมและพลังธรรมแห่งตน
- การช่วยตนให้เป็นคนสมบูรณ์
- การช่วยตนให้บรรลุธรรมทั้งช่วยผู้อื่น
- การช่วยโลกให้สงบสุข
- การกล่อมเกล่าจิตใจผู้คนให้ดีงาม
- การสร้างสันติธรรมแห่งโลก

1.3 การปฏิบัติธรรมของสถานธรรมไท่เจิ้ง เน้นกิจวัตรสำคัญคือการไหว้พระ โดย

สมาชิกรวมจะไหว้พระตอนเช้า ก่อนรับประทานอาหารเช้า ก่อนการบรรยาย ตอนค่ำหรือเมื่อจะออกจากสำนักธรรมสถานและเมื่อกลับมาถึงสำนักธรรมสถาน ซึ่งในการไหว้พระนั้นจะกราบที่พื้น จำนวน 19 ครั้ง การกราบแต่ละครั้งมีความหมายดังนี้

กราบคารวะอนุตตรธรรม	5	ครั้ง
กราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก	3	ครั้ง
กราบพระศรีอริยเมตตรัย	3	ครั้ง
กราบพระโพธิสัตว์กวนอิม	1	ครั้ง
กราบพระอาจารย์จ๊กก	1	ครั้ง
กราบพระโพธิสัตว์จันทรา	1	ครั้ง

กราบพระอาจารย์	1	ครั้ง
กราบพระอาจารย์ณี	1	ครั้ง
กราบอาจารย์ถ่ายทอดเบ็กธรรม	1	ครั้ง
กราบอาจารย์ผู้แนะนำรับรอง	1	ครั้ง
กราบนักธรรมอาวุโส	1	ครั้ง

สรุปได้ว่า การปฏิบัติธรรมตามแนวทางวิถีแห่งอนุตตรธรรมนั้น สอดคล้องกับหลักธรรมแห่งพระพุทธศาสนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนา กล่อมเกลাজิตใจ สมาธิกรรมให้มีคุณธรรม สูงขึ้น และเชื่อว่าหากบุคคลมีการพัฒนาจิตใจดีขึ้นย่อมนำพาสังคมให้มีความสุขสงบ และทำให้ชาติบ้านเมือง สังคมโลกมีความมั่นคง มั่งคั่งน่าอยู่ เป็นโลกที่มีสันติสุขและสันติภาพอย่างแท้จริง

2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ปฏิบัติธรรม จำนวน 27 คน ประกอบด้วยเรื่องเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ผลการวิจัยดังแสดงในตาราง 1 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน n = 27	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	37.0
หญิง	17	63.0
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 16 ปี	2	7.4
16 – 30	8	29.6
31 – 59	11	40.7
มากกว่า 60 ปี	6	22.3
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	4	14.8
มัธยมศึกษา	12	44.4
อาชีวศึกษา	6	22.3
ปริญญาตรี	5	18.5
อาชีพ		
เกษตรกรรวม	2	7.4
รับจ้าง	8	29.6
ค้าขาย	8	29.6
รับราชการ	3	11.2
นักเรียน / นักศึกษา	6	22.2

จากตาราง 1 พบว่า สมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 27 คน เพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ร้อยละ 63.0 เพศชาย ร้อยละ 37.0 โดยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-59 ปี ร้อยละ 40.7 รองลงมาอายุระหว่าง 16-30 ปี ร้อยละ 29.6 ส่วนระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 44.4 รองลงมาระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 22.3 สำหรับด้านอาชีพนั้น พบว่า อาชีพรับจ้างและอาชีพค้าขายอยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 29.6 รองลงมาคือ นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 22.2

ตอนที่ 2 ผลของการพัฒนาตามวิธีการปฏิบัติของวิถีอนุตตรธรรม

1. ผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งก่อนการรับธรรม

การประเมินผลการปฏิบัติธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง จำนวน 27 คน ก่อนการรับหลักธรรมตามวิถีอนุตตรธรรม โดยการวัดผลใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 2 – ตารางที่ 5 ตามลำดับ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติก่อนการรับธรรมของผู้ปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์

ผลการปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์	X	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความมีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริง	3.15	0.46	ปานกลาง
2. กำลังใจในการดำรงตนในสังคม	3.48	0.58	ปานกลาง
3. ความเชื่อในการเคารพฟ้าดิน	3.74	0.66	มาก
4. การละบาปบำเพ็ญบุญเคารพยาเกรงเทพดาฟ้าดินละเอียดรอบคอบ บาปกำหราบจิตไม่ผิตซ้ำ กล้าหาญตัดสินใจเริ่มต้นใหม่ให้ถึงที่สุด	3.56	0.64	มาก
5. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (สัตยธรรม)	3.30	0.61	ปานกลาง
6. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (มโนธรรมสำนึก)	3.26	0.53	ปานกลาง
7. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (ละเอียดรอบคอบ)	3.30	0.54	ปานกลาง
8. การรู้จักปฏิบัติตามทุกข์, สมุทัย, นิโรธ, มรรค	3.33	0.48	ปานกลาง
9. การนำผลแห่งจิตภาวะมโนธรรม และพลังธรรมอันวิสุทธิ์แห่งตน เข้าถึงจิตภาวะเดิมที่สงบใสด้วยความสำรวมตั้งใจเข้าถึงปัญญา การรู้ภัยพาลพลังธรรมของจิตเดิมแท้ ใช้ภาวะและพลังธรรม ของจิตเดิมแท้ให้เกิดคุณธรรม	3.19	0.56	ปานกลาง
10. การช่วยตนให้บรรลุธรรมทั้งช่วยผู้อื่นบรรลุความเข้าใจต่อแท้ แล้วต้องสาธยายให้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป บรรลุการปฏิบัติอัน เห็นผลได้จริงแล้วต้องนำให้ได้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป บรรลุความ สงบอันยั่งยืนแล้วต้องโอบอุ้มหนุนนำให้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป	3.11	0.51	ปานกลาง
11. การช่วยจุดโลกให้สงบสุข โลกเสียหายด้วยคนขาดมนุษยธรรม ศีลธรรม คุณธรรม จงแก้ไขโดยไวจากต้นเหตุคืนพื้นพิภพจิตเดิม แท้ กลับตัวกลับใจเริ่มต้นใหม่	3.30	0.61	ปานกลาง
12. การแปรเปลี่ยนกล่อมเกลาจิตใจผู้คนให้ตั้งงามไม่หลงตามสมัย ไม่หลงตัวตามความพอใจ	2.96	0.52	ปานกลาง
รวม	3.31	0.39	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ก่อนการรับธรรม สมาชิกสถานธรรมไท่เจิง มีผลการปฏิบัติธรรม ด้านอารมณ์ โดยรวมในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.31 (S.D. = 0.39) และเมื่อ จำแนกรายข้อ การปฏิบัติสูงสุดคือเรื่องการเคารพฟ้าดิน ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.66) รองลงมา ได้แก่การปฏิบัติด้านละบาปบำเพ็ญบุญและละอายต่อบาป ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.64) ส่วนการ ปฏิบัติต่ำที่สุดได้แก่ เรื่องการแปรเปลี่ยนกล่อมเกล่าจิตใจผู้คนไม่ให้หลงตามสมัย ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.52)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติก่อนการรับธรรม ของผู้ปฏิบัติธรรมด้านสังคม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความรู้เกี่ยวกับการรับธรรมของอนุตตรธรรม	3.07	0.68	ปานกลาง
2. ความมีเมตตา คุณธรรม ส้ารวมกายวาจาใจไม่ลามกวนาจาร	3.37	0.69	ปานกลาง
3. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำนึกพระคุณยาเกรงไม่หยาบหยาม ล่วงเกิน	3.59	0.69	มาก
4. การเชิดชูจริยธรรมอบรมตนย่อนมองสองตนเป็นแบบอย่างที่ดี	3.37	0.69	ปานกลาง
5. การไม่ประมาทความปลอดภัยตริภคิตวิริยะอย่าดูแคลนความดี เพียงน้อยนิด	3.33	0.55	ปานกลาง
6. การเคารพครูอาจารย์ เชื่อฟังตั้งใจศึกษาสืบต่อปฏิบัติ คุณธรรมความดีรับใช้ให้เสมอด้วยบิดามารดาตน	3.48	0.58	ปานกลาง
7. การมีความสัตย์จริงต่อเพื่อนไม่คิดคดทรยศไม่หลอกลวงหวัง ผลไม่เห็นแก่ตัว ไม่ชักจูงนำมาให้ตกต่ำเสียหายจริงใจให้แก่ กันจนกว่าวันตาย	3.37	0.84	ปานกลาง
8. การมีความสมานฉันท์ต่อเพื่อนบ้าน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่โอบอ้อม อารีช่วยเหลือสมานน้ำใจไม่ตรีปกป้องอุมชูดูแลกันเพื่อนบ้าน ไกลชิดสนิทเหมือนญาติ	3.33	0.62	ปานกลาง
9. การฟื้นฟูสภาวะธรรมของธรรมญาณในตน ทำใจ ให้เป็น ธรรมชาติอย่าผูกมัดยึดหมาย ก่อนจะมีเรามีเขา ก็ไม่มีทั้งเรา และเขาเมื่อเกิดมีเรามีเขาในที่สุดก็ไม่มีทั้งเราและเขา	3.19	0.62	ปานกลาง
10. การช่วยตนให้เป็นคนสมบูรณ์อีกทั้งช่วยผู้อื่นก่อเกิด คุณธรรมงว้ก่อเกิดคุณประโยชน์งว้ก่อเกิดสัจจาจากงว้ ปรารถนาดีต่อใครๆ เสริมส่งใครๆ ให้ได้โอกาสสร้างสรรค์	3.37	0.69	ปานกลาง
11. การมีความมุ่งหมายสร้างรากฐานเอกภาพสันติธรรม	3.33	0.62	ปานกลาง
รวม	3.35	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่าก่อนการรับชมสมาชิกสถานธรรมไท่เจิงมีผลการปฏิบัติธรรม ด้านสังคมโดยรวมในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.35 (S.D. = 0.66) และเมื่อจำแนกรายข้อการปฏิบัติสูงสุดคือ เรื่องการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำนักพระคุณ (\bar{X} = 3.59, S.D. = 0.69) รองลงมาได้แก่การปฏิบัติด้านความเคารพครูอาจารย์ ตั้งใจเชื่อฟัง (\bar{X} = 3.48, S.D. = 0.58) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุดได้แก่ เรื่องการความรู้เกี่ยวกับการรับชมของ อนุตตรธรรม (\bar{X} = 3.07, S.D. = 0.68)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 4 ส่วนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติก่อนการรับธรรม
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. การมีความสุขกาย	3.30	0.82	ปานกลาง
2. ความรักชาติซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี	3.74	0.59	มาก
3. ความขยันหมั่นเพียรมากน้อยเพียงใด	3.33	0.62	ปานกลาง
4. ความกตัญญูต่อพ่อแม่ เคารพบูชาดูรักษาใส่ใจเอาใจให้ สุขสบายรักษาป่วยไข้	3.63	0.69	มาก
5. การช่วยแก้ปัญหาให้ความกังวล หนุนนำให้ทำบุญทำทาน ให้พ่อแม่วางใจ พึ่งพาอาศัยไม่ทุกซักร้อน	3.41	0.57	ปานกลาง
6. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พ่อแม่กับลูก)	3.30	0.54	ปานกลาง
7. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (ผู้ใหญ่กับผู้น้อย)	3.30	0.54	ปานกลาง
8. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พี่กับน้อง)	3.22	0.58	ปานกลาง
9. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (เพื่อนกับเพื่อน)	3.19	0.62	ปานกลาง
10. การรู้ปฏิบัติในคุณธรรมแปด (กตัญญู)	3.15	0.53	ปานกลาง
11. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (จริยธรรม)	3.15	0.60	ปานกลาง
12. การรู้จักชำระจิตใจให้ผ่องแผ้วรอบคอบสำรวมระวังไม่ปล่อย ใจไปตามอารมณ์กิเลส ตัณหา ย้อนมองส่องตนหาความ ผิดพลาดบกพร่องลดละโลกโกรธหลงแก้ไขสงบใจทำสมาธิ เห็นความเป็นอนิจจังของสรรพสิ่ง	3.15	0.46	ปานกลาง
13. การอาศัยกายเนื้อบ่าเพ็ญธรรมจริงกายเนื้อธาตุดินน้ำลมไฟ ธรรมญาณชีวิตจริง จิตเป็นนายกายเป็นบ่าวอย่าเอาอารมณ์ เป็นนายใช้กายสังขารให้เป็นประโยชน์ ให้อึดกุมค่ากับเวลาไม่ ยาวนาน	3.26	0.66	ปานกลาง
รวม	3.32	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 4 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการรับธรรมสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง มีผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.42) และเมื่อจำแนก รายข้อการปฏิบัติสูงสุดคือ ความรักชาติ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และประพฤติตนเป็นพลเมืองดี ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.59) รองลงมาได้แก่การปฏิบัติด้านความกตัญญูต่อพ่อแม่ เคารพบูชา ดูแลเอาใจใส่ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.69) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุด ได้แก่ การรู้ปฏิบัติในคุณธรรมแปด คือ กตัญญู จริยธรรมและรู้จักชำระจิตใจ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.53 , 0.60 และ 0.46) ตามลำดับ

ตาราง 5 ส่วนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติก่อนการรับธรรม
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจ

ผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความมีคุณภาพชีวิตที่ดี	3.19	0.62	ปานกลาง
2. การดื่มเหล้า	1.41	0.93	น้อยที่สุด
3. การสูบบุหรี่	1.22	0.80	น้อยที่สุด
4. การออมเงินฝากธนาคาร	2.56	0.93	ปานกลาง
5. การใช้จ่าย	2.81	0.74	ปานกลาง
6. การประชาสัมพันธ์กับครอบครัว	3.15	0.82	ปานกลาง
7. ความมัวเมาในวัตถุ	1.89	0.85	น้อย
8. ความเป็นคนมักน้อย สันโดษ	3.11	0.85	ปานกลาง
9. ความปลอดภัยในท้องถิ่น	3.56	0.80	มาก
10. การมีเงินทางไปมาการคมนาคมขนส่งปลอดภัย	3.41	0.75	ปานกลาง
รวม	2.63	0.35	ปานกลาง

จากตาราง 5 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการรับธรรม สมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งมีผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.35) และเมื่อจำแนกรายข้อการปฏิบัติสูงสุดคือ ความปลอดภัยในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.80) รองลงมาได้แก่ การปฏิบัติด้านการเดินทางคมนาคมขนส่งมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.75) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุดได้แก่เรื่อง การสูบบุหรี่ ($\bar{X} = 1.22$, S.D. = 0.80) และการดื่มเหล้า ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งหลังการอบรม

การประเมินผลการปฏิบัติธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง จำนวน 27 คน หลังการรับหลักธรรมตามวิถีอนุตตรธรรม โดยการวัดผลใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสุขภาพและด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยดังแสดงในตาราง 6 – 9 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติหลังการรับธรรมของ
ผู้ปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์

ผลการปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความมีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริง	3.59	0.75	มาก
2. กำลังใจในการดำรงตนในสังคัม	3.85	0.53	มาก
3. ความเชื่อในการเคารพฟ้าดิน	4.59	0.69	มากที่สุด
4. การละบาปบำเพ็ญบุญเคารพยำเกรงเทพดาฟ้า ดินละเอียดรอบคอบกำหราบจิตไม่ผิตซ้ำ กล้าหาญ ตัดสินใจเริ่มต้นใหม่ให้ถึงที่สุด	4.07	0.92	มาก
5. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (สัตยธรรม)	3.78	0.70	มาก
6. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (มโนธรรมสำนึก)	3.70	0.61	มาก
7. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (ละเอียดรอบคอบ)	3.89	0.70	มาก
8. การรู้จักปฏิบัติตามทุกข์, สมุทัย, นิโรธ, มรรค	3.85	0.60	มาก
9. การนำผลแห่งจิตภาวะมโนธรรม และพลังธรรม อันวิสุทธิ์แห่งตน เข้าถึงจิตภาวะเดิมที่อันสงบใส ด้วยความสำรวมตั้งใจเข้าถึงปัญญาการุณย์หาญ พลังธรรมของจิตเดิมแท้ ใช้ภาวะและพลังธรรม ของจิตเดิมแท้ให้เกิดคุณธรรม	3.78	0.75	มาก
10. การช่วยตนให้บรรลุนิพพานทั้งช่วยผู้อื่นบรรลุนิพพาน ความเข้าใจต้องแท้แล้วต้องสาธยายให้คุณแก่ ผู้อื่นต่อไป บรรลุการปฏิบัติอันเห็นผลได้จริง แล้วต้องนำให้ได้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป บรรลุนิพพาน สงบอันยั่งยืนแล้วต้องโอบอุ้มหนุนนำให้คุณแก่ ผู้อื่นต่อไป	3.56	0.75	มาก
11. การช่วยจุดโลกให้สงบสุข โลกเสียหายด้วยคน ขาดมนุษยธรรม ศีลธรรม คุณธรรม จงแก้ไข โดยไวจากต้นเหตุคือนิพพานจิตเดิมแท้ กลับตัว กลับใจเริ่มต้นใหม่	3.89	0.70	มาก
12. การแปรเปลี่ยนกล่อมเกล่าจิตใจผู้คนให้ตั้งงามไม่ หลงตามสมัย ไม่หลงตัวตามความพอใจ	3.48	0.70	ปานกลาง
รวม	3.84	0.50	มาก

จากตาราง 6 พบว่า หลังการรับชมสมัชชาสถานธรรมไท่เจิงมีผลการปฏิบัติธรรม ด้านอารมณ์โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.50) และเมื่อจำแนกรายข้อ การปฏิบัติ สูงสุดคือ เรื่องการเคารพฟ้าดิน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.69) รองลงมาได้แก่ เรื่องการละบาปเคารพ ฟ้าดินและละอายต่อบาป ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.92) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุดได้แก่ เรื่องการ แปรเปลี่ยนกลุ่มเกลาจิตใจผู้คนไม่ให้หลงตามสมัย ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.70)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติหลังการรับธรรมของ
ผู้ปฏิบัติธรรมด้านสังคม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการรับธรรมะของอนุตตรธรรม	3.70	0.82	มาก
2. ความมีเมตตา คุณธรรม สรรวมกายวาจาใจไม่ลามก อนาจาร	4.00	0.62	มาก
3. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำนึกพระคุณยำเกรงไม่หยาบหยาม ล่วงเกิน	4.26	0.71	มาก
4. การเชิดชูจริยธรรมอบรมตนย้อนมองสังตนเป็นแบบอย่าง ที่ดี	4.00	0.73	มาก
5. การไม่ประมาทความปลอดภัยคิดวิริยะอย่าดูแคลน ความดีเพียงน้อยนิด	3.81	0.68	มาก
6. การเคารพครูอาจารย์ เชื่อฟังตั้งใจศึกษาสืบทอดปฏิบัติ คุณธรรมความดีรับใช้ให้เสมอด้วยบิดามารดาตน	4.15	0.66	มาก
7. การมีความสัตย์จริงต่อเพื่อนไม่คิดคดทรยศไม่ ทรยศไม่ หลอกหลวงหวังผลไม่เห็นแก่ตัว ไม่ชักจูงนำมาให้ตกต่ำ เสียหายจริงใจให้แก่กันจนกว่าวันตาย	4.07	0.83	มาก
8. การมีความสมานฉันท์ต่อเพื่อนบ้าน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารีช่วยเหลือสมานน้ำใจไม่ตรีปกป้องอุมชู ดูแลกันเพื่อนบ้านใกล้ชิดสนิทเหมือนญาติ	3.96	0.65	มาก
9. การฟื้นฟูสภาวะธรรมของธรรมญาณในตน ทำใจ ให้เป็น ธรรมชาติอย่าผูกมัดยึดหมาย ก่อนจะมีเรามีเขา ก็ไม่มี ทั้งเราและเขาเมื่อเกิดมีเรามีเขาในที่สุดก็ไม่มีทั้งเราและเขา	3.78	0.51	มาก
10. การช่วยตนให้เป็นคนสมบูรณ์อีกทั้งช่วยผู้อื่นก่อเกิด คุณธรรมคงไว้ก่อเกิดคุณประโยชน์คงไว้ก่อเกิดสัจจวาจา คงไว้ ปรารถนาดีต่อใครๆ เสริมส่งใครๆ ให้ได้โอกาส สร้างสรรค์	3.89	0.70	มาก
11. การมีความมุ่งหมายสร้างรากฐานเอกภาพสันติธรรม	4.00	0.62	มาก
รวม	3.97	0.45	มาก

จากตาราง 7 พบว่า หลังการรับชมสมาชิกสถานธรรมไท่เจิงมีผลการปฏิบัติธรรม ด้านสังคมโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.45) และเมื่อจำแนกรายข้อ การปฏิบัติ สูงสุดคือ เรื่องการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำนึกพระคุณไม่ล่วงเกิน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ การมีความสัตย์จริงต่อเพื่อน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุด ได้แก่ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการรับชมตามวิถีอนุตตรธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.82)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 8 ส่วนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติหลังการรับธรรม
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. การมีความสุขกาย	3.59	1.05	มาก
2. ความรักชาติซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี	4.30	0.72	มาก
3. ความขยันหมั่นเพียร	3.81	0.74	มาก
4. ความกตัญญูต่อพ่อแม่ เคารพบูชาครูรักษาใส่ใจเอาใจให้ สุขสบาย รักษาป่วยไข้	4.41	0.64	มาก
5. การช่วยแก้ปัญหาให้ความกังวล หนุนนำให้ทำบุญทำทาน ให้พ่อแม่วางใจ ฟังปาอาศัยไม่ทุกข์ร้อน	3.93	0.55	มาก
6. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พ่อแม่กับลูก)	4.00	0.73	มาก
7. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (ผู้ใหญ่กับผู้น้อย)	3.89	0.64	มาก
8. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พี่กับน้อง)	3.93	0.68	มาก
9. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (เพื่อนกับเพื่อน)	3.74	0.66	มาก
10. การรู้ปฏิบัติในคุณธรรมแปด (กตัญญู)	3.85	0.72	มาก
11. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (จริยธรรม)	3.63	0.63	มาก
12. การรู้จักชำระจิตใจให้ผ่องแผ้วรอบคอบสำรวม ระวังไม่ ปล่อยใจไปตามอารมณ์กิเลส ตัณหา ย้อนมองสองตน หาความผิดพลาดบกพร่องลดละโลกาโกรธหลงแก้ไข สงบใจทำสมาธิเห็นความเป็นอนิจจังของสรรพสิ่ง	3.81	0.68	มาก
13. การอาศัยกายเนื้อบำเพ็ญธรรมจริงกายเนื้อธาตุดินน้ำ ลมไฟ ธรรมญาณชีวิตจริง จิตเป็นนายกายเป็นบ่าวอย่า เอาอารมณ์เป็นนายใช้กายสังขารให้เป็นประโยชน์ให้ คุ้มค่ากับเวลาไม่ยาวนาน	3.85	0.77	มาก
รวม	3.90	0.77	มาก

จากตาราง 8 ผลการวิจัยพบว่า หลังการรับธรรมสมาธิสถานธรรมไท่เฉิง มีผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.77) และเมื่อจำแนกรายข้อ การปฏิบัติสูงสุดคือ เรื่องความกตัญญูต่อพ่อแม่ เคารพบูชาดูแลเอาใจใส่ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ความรักชาติ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุด ได้แก่ การมีความสุขกาย ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.05)

ตาราง 9 ส่วนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติหลังการรับธรรม
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจ

ผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ความมีคุณภาพชีวิต	3.44	0.70	ปานกลาง
2. การดื่มเหล้า	1.41	0.93	น้อยที่สุด
3. การสูบบุหรี่	1.30	1.07	น้อยที่สุด
4. การออมเงินฝากธนาคาร	2.78	0.97	ปานกลาง
5. การใช้จ่าย	3.07	0.62	ปานกลาง
6. การประชาสัมพันธ์กับครอบครัว	3.67	0.68	มาก
7. ความมัวเมาในวัตถุ	1.93	0.83	น้อย
8. ความเป็นคนมักน้อย สันโดษ	3.07	1.07	ปานกลาง
9. ความปลอดภัยในท้องถิ่นท่าน	3.85	0.86	มาก
10. การเดินทางไปมาการคมนาคมขนส่งปลอดภัย	3.89	0.70	มาก
รวม	2.84	0.30	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า หลังการรับธรรม สมาชิกสถานธรรมไท่เจิงมีผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.30) และเมื่อจำแนกรายข้อการปฏิบัติสูงสุดคือ เรื่อง การเดินทางคมนาคมขนส่งมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ ความปลอดภัยในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.86) ส่วนการปฏิบัติต่ำที่สุดได้แก่ เรื่อง การสูบบุหรี่ ($\bar{X} = 1.30$, S.D. = 1.07)

3. การเปรียบเทียบผลการพัฒนาตามวิถีอนุตตรธรรมก่อนและหลังรับธรรม

การประเมินผลการปฏิบัติธรรมของสมาชิกสถานธรรมไท่เจิง จำนวน 27 คน เปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังรับธรรมตามวิถีอนุตตรธรรม โดยการวัดผลใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยดังแสดงในตาราง 10 – 13 ตามลำดับ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์
ก่อนและหลังการรับธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความมีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริง	3.15	0.46	3.59	0.75	4.00*
2. กำลังใจในการดำรงตนในสังคม	3.48	0.58	3.85	0.53	3.40*
3. ความเชื่อในการเคารพฟ้าดิน	3.74	0.66	4.59	0.69	7.35*
4. การละบาปบาปเพื่อบุญคุณคุณธรรม เกรงเทพดาฟ้าดินละอายต่อบาป กำหราบจิตไม่ผิดช้า กล้าหาญตัด สินใจเริ่มต้นใหม่ให้ถึงที่สุด	3.56	0.64	4.07	0.92	5.29*
5. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (สัตยธรรม)	3.30	0.61	3.78	0.70	4.91*
6. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (มโนธรรมสำนึก)	3.26	0.53	3.70	0.61	4.56*
7. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (ละอายต่อบาป)	3.30	0.54	3.89	0.70	4.84*
8. การรู้จักปฏิบัติตามทุกข์, สมุทัย, นิโรธ, มรรค	3.33	0.48	3.85	0.60	4.64*
9. การนำผลแห่งจิตภาวะมโนธรรม และพลังธรรมอันวิสุทธิ์แห่งตน เข้าถึงจิตภาวะเดิมที่อันสงบใสด้วย ความสำรวมตั้งใจเข้าถึงปัญญา การอุบายหาญ พลังธรรมของจิตเดิม แท้ ใช้ภาวะและพลังธรรมของจิต เดิมแท้ให้เกิดคุณธรรม	3.19	0.56	3.78	0.75	6.15*
10. การช่วยตนให้บรรลุธรรมทั้งช่วย ผู้อื่นบรรลุความเข้าใจถ่องแท้แล้ว ต้องสาธยายให้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป บรรลุการปฏิบัติอันเห็นผลได้จริง แล้วต้องนำให้ได้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป บรรลุความสงบอันยั่งยืนแล้วต้อง โอบอุ้มหนุนนำให้คุณแก่ผู้อื่นต่อไป	3.11	0.51	3.56	0.75	4.00*

ตาราง 10 (ต่อ)

ผลการปฏิบัติธรรมด้านอารมณ์	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11. การช่วยจุดโลกให้สงบสุข โลกเสีย หายด้วยคนชาติมนุษยธรรม ศีลธรรม คุณธรรม จงแก้ไขโดยไว จากต้นเหตุคือนิพพานฟูจิตเดิมแท้ กลับตัวกลับใจเริ่มต้นใหม่	3.30	0.61	3.89	0.61	6.15*
12. การแปรเปลี่ยนกล่อมเกลาจิตใจ ผู้คนให้ตั้งงามไม่หลงตามสมัย ไม่ หลงตัวตามความพอใจ	2.96	0.52	3.41	0.69	4.56*
เฉลี่ย	3.31	0.39	3.84	0.50	5.41*

* P < 0.05

จากตาราง 10 พบว่าสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งมีผลการปฏิบัติธรรมตามวิถีนุตตรธรรม
ด้านอารมณ์ก่อนและหลังการรับหลักธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
หลังการรับธรรมมีผลการปฏิบัติธรรมมากกว่าก่อนการรับธรรม

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติธรรมด้านสังคมก่อน และหลังการรับธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสังคม	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการรับธรรมะของอนุตตรธรรม	3.07	0.68	3.70	0.82	4.75*
2. ความมีเมตตา คุณธรรม สारวมกาย วาจาใจไม่ลามกอนาจาร	3.37	0.69	3.93	0.62	5.00*
3. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำนักพระคุณ ย่าเกรงไม่หยาบหยามล่วงเกิน	3.59	0.69	4.26	0.71	6.24*
4. การเชิดชูจริยธรรมอบรมตนย้อนมองตนเองเป็นแบบอย่างที่ดี	3.37	0.69	4.00	0.73	5.79*
5. การไม่ประมาทความพลาดผิดตรึกคิด วิริยะอย่าดูแคลนความดีเพียงน้อยนิด	3.33	0.56	3.81	0.68	3.89*
6. การเคารพครูอาจารย์ เชื่อฟังตั้งใจ ศึกษาสืบต่อปฏิบัติคุณธรรมความดีรับใช้ให้เสมอด้วยบิดามารดาตน	3.48	0.58	4.15	0.66	5.58*
7. การมีความสัตย์จริงต่อเพื่อนไม่คิดคดทรยศไม่ทรยศไม่หลอกลวงหวังผลไม่เห็นแก่ตัว ไม่ชักจูงนำมาให้ตกต่ำเสียหายจริงใจให้แก่กันจนกว่าวันตาย	3.37	0.84	4.07	0.83	6.75*
8. การมีความสมานฉันท์ต่อเพื่อนบ้าน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารีช่วยเหลือสมานน้ำใจไม่ตรีปกป้องอุมชูดูแลกัน เพื่อนบ้านใกล้ชิดสนิทเหมือนญาติ	3.33	0.62	3.96	0.65	5.19*
9. การฟื้นฟูสภาวะธรรมของธรรมญาณในตน ทำใจให้เป็นธรรมชาติอย่าผูกมัดยึดหมาย ก่อนจะมีเรามีเขาก็ไม่มีทั้งเราและเขาเมื่อเกิดมีเรามีเขาในที่สุดก็ไม่มีทั้งเราและเขา	3.19	0.62	3.74	0.53	4.50*

ตาราง 11 (ต่อ)

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสังคม	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10. การช่วยตนให้เป็นคนสมบูรณ์อีก ทั้งช่วยผู้อื่นก่อนเกิดคุณธรรมคงไว้ ก่อนเกิดคุณประโยชน์คงไว้ก่อนเกิด สัจวาจาคงไว้ ปรารถนาดีต่อใครๆ เสริมส่งใครๆ ให้ได้โอกาสสร้าง สรรค์	3.37	0.69	3.85	0.72	3.89*
11. การมีความมุ่งหมายสร้างรากฐาน เอกภาพสันติธรรม	3.33	0.62	3.96	0.65	5.19*
เฉลี่ย	3.35	0.66	3.97	0.45	6.41*

* P < 0.05

จากตาราง 11 พบว่าสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งมีผลการปฏิบัติธรรมตามวิถีนุตตรธรรม
ด้านสังคมก่อนและหลังการรับหลักธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย
หลังการรับธรรมมีผลการปฏิบัติธรรมมากกว่าก่อนการรับธรรม

ตาราง 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ
ก่อนและหลังการรับธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การมีความสุขกาย	3.30	0.82	3.70	1.03	2.83*
2. ความรักชาติซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี	3.74	0.59	4.19	0.83	2.88*
3. ความขยันหมั่นเพียร	3.33	0.62	3.85	0.77	3.84*
4. ความกตัญญูต่อพ่อแม่ เคารพบูชาดูแล รักษาใส่ใจเอาใจให้สุขสบาย รักษา ป่วยไข้	3.63	0.69	4.37	0.63	7.32*
5. การช่วยแก้ปัญหาให้ความกังวล หนุนนำให้ทำบุญทำทานให้พ่อแม่ วางใจ ฟังพวาอาศัยไม่ทุกข์ร้อน	3.41	0.57	3.93	0.55	4.64*
6. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พ่อแม่กับลูก)	3.30	0.54	4.00	0.73	5.05*
7. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (ผู้ใหญ่กับผู้น้อย)	3.30	0.54	3.89	0.64	4.84*
8. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า (พี่กับน้อง)	3.22	0.58	3.93	0.68	6.00*
9. การรู้ปฏิบัติในคุณสมบัติ (เพื่อนกับเพื่อน)	3.19	0.62	3.74	0.66	5.00*
10. การรู้ปฏิบัติในคุณธรรมแปด(กตัญญู)	3.15	0.53	3.85	0.72	6.00*
11. การรู้จักปฏิบัติในคุณธรรมแปด (จริยธรรม)	3.15	0.60	3.81	0.68	3.95
12. การรู้จักชำระจิตใจให้ผ่องแผ้วรอบ คอบสำรวมระวังไม่ปล่อยใจไป ตามอารมณ์กิเลส ตัณหา ย้อน มองส่องตน หาความผิดพลาด บกพร่องลดละโลกโกรธหลง แก้ไข สงบใจทำสมาธิเห็น ความเป็น อนิจจังของสรรพสิ่ง	3.15	0.46	3.81	0.68	5.58*

ตาราง 12 (ต่อ)

ผลการปฏิบัติธรรมด้านสุขภาพ	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13. การอาศัยกายเนื้อบ่าเพ็ญธรรมจริง กายเนื้อธาตุดินน้ำลมไฟ ธรรม ญาณชีวิตจริง จิตเป็นนายกาย เป็นบ่าว อย่าเอาอารมณ์เป็นนาย ใช้กายสังขารให้เป็นประโยชน์ให้ คุ้มค่ากับเวลาไม่ยาวนาน	3.26	0.66	3.85	0.77	5.38*
เฉลี่ย	3.32	0.42	3.90	0.77	6.52*

* P < 0.05

จากตาราง 12 พบว่าสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งมีผลการปฏิบัติธรรมตามวิถีอนุตตรธรรมด้านสุขภาพก่อนและหลังการรับหลักธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการรับธรรมมีผลการปฏิบัติธรรมมากกว่าก่อนการรับธรรม

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจก่อนและหลังการรับธรรม

ผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจ	ก่อนการรับธรรม		หลังการรับธรรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความมีคุณภาพชีวิต	3.30	0.72	3.44	0.70	1.07*
2. การดื่มเหล้า	1.41	0.93	1.48	0.98	1.00*
3. การสูบบุหรี่	1.22	0.80	1.37	1.12	1.68*
4. การออมเงินฝากธนาคาร	2.56	0.93	2.78	0.97	2.28*
5. การใช้จ่าย	2.81	0.74	3.07	0.62	2.05*
6. การประชาสัมพันธ์กับครอบครัว	3.15	0.82	3.67	0.68	3.57*
7. ความมัวเมาในวัตถุ	1.89	0.85	1.93	0.83	0.37*
8. ความเป็นคนมักน้อย สันโดษ	3.11	0.85	3.07	1.07	0.21*
9. ความปลอดภัยในท้องถิ่น	3.52	0.89	3.74	0.86	2.28*
10. การเดินทางไปมาการคมนาคม ขนส่งปลอดภัย	3.44	0.64	3.93	0.73	3.89*
เฉลี่ย	2.63	0.35	2.84	0.30	4.12*

* P < 0.05

จากตาราง 13 พบว่าสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้งมีผลการปฏิบัติธรรมตามวิถือนุตตรธรรม ด้านเศรษฐกิจก่อนและหลังการรับหลักธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการรับธรรมมีผลการปฏิบัติธรรมมากกว่าก่อนการรับธรรม

4. ผลการจัดเวทีเสวนาสันทนาธรรมเกี่ยวกับวิถือนุตตรธรรม

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถือนุตตรธรรมจากสมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง ตำบลบางกระทุ่ม จำนวน 27 คน ผู้วิจัยและธรรมอธิการ รองธรรมอธิการได้เวทีเสวนาธรรม กลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง ครั้งแรกในวันพระขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 (วันที่ 23 เมษายน 2548) ครั้งที่สอง ในวันพระแรม 14 ค่ำ เดือน 5 (วันที่ 7 พฤษภาคม 2548) ซึ่งการเสวนาธรรมใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ผสมผสานกับวิธีการระดมการกลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติธรรมใน 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจ จากนั้นได้นำผลการเสวนาธรรมมาวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์และตีความ ผลการเสวนา ปรากฏดังนี้

4.1 ผลการเสวนาธรรมครั้งแรก

การเสวนาธรรมครั้งแรกดำเนินการเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2548 เวลา 09.00-11.00 น. ณ สถานธรรมไท่เจิ้ง มีกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมเสวนาธรรม 27 คน และสมาชิก ธรรมคนอื่นๆ ร่วมเสวนาธรรมด้วยอีก 18 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน ซึ่งในการเสวนาธรรมครั้งแรก มุ่งประเด็นด้านอารมณ์และด้านสังคม ผลสรุปดังนี้

สมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง มีความเชื่อถือในหลักธรรมคำสอนและปฏิบัติ ธรรมวิถือนุตตรธรรม โดยระบุว่าหลังการปฏิบัติธรรมมีสภาพอารมณ์และกำลังใจที่จะทำความดี มากขึ้น มีความรู้สึกได้ถึงความผิตชอบชั่วดี แต่เมื่อสนทนาเจาะลึกถึงการปฏิบัติธรรมใน คุณธรรมแปด แม้ว่าสมาชิกสถานธรรมจะให้ข้อมูลว่ามีการประพฤติปฏิบัติ แต่ยังไม่สามารถระบุ ถึงรายละเอียดของหลักธรรมได้ โดยแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่าหลักธรรมของอนุตตรธรรมที่ ปฏิบัติอยู่ขณะนี้ สามารถช่วยเหลือตนเองให้จิตใจผ่องแผ้วขึ้น แต่ยังไม่ถึงกับให้ความช่วยเหลือ เพื่อนมนุษย์หรือช่วยปรับเปลี่ยนกล่อมเกล่าจิตใจผู้อื่นได้ คงจะต้องอาศัยระยะเวลาของการฝึกฝน อีกระยะหนึ่ง ส่วนในด้านสังคมนั้น สมาชิกสถานธรรมไท่เจิ้ง มีความเห็นว่าตนเองมีปฏิสัมพันธ์ กับบิดา มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้านได้ดีขึ้น กล่าวคือ มีความรู้สึกถึงการ ยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล และเข้าใจในธรรมชาติของตนเองได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังมองว่าหลักธรรมที่ได้เรียนรู้มีผลให้ตนเองมีคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น ได้แก่ มี ความสำรวมกาย วาจาใจ ละอายต่อบาป และระลึกถึงการกระทำแต่สิ่งดีๆ อยู่เสมอ สมาชิก สถานธรรมระบุว่าตนเองมีความเคารพนับถือและระลึกถึงพระคุณบิดามารดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ เสมอ จึงทำให้เชื่อได้ว่า สมาชิกสถานธรรมมีความเชื่อถือในหลักธรรม โดยบุคคลเหล่านี้ยืนยัน

หนักแน่นถึงความเอาใจใส่ต่อบุคคลในครอบครัว มีความเคารพเชื่อฟังครูอาจารย์ และมีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงานมากขึ้น

สมาชิกสถานธรรมไท่เจิงมีข้อเสนอแนะว่าเนื่องจากหลักธรรมของวิถีอนุตตรธรรมเป็นเรื่องที่เข้าใจค่อนข้างยาก ประกอบกับมีฐานคติจากประเทศจีนได้วัน ซึ่งการยกตัวอย่างจะอิงบุคลิกลักษณะและวัฒนธรรมของประเทศจีนโบราณที่เป็นเรื่องไกลตัว จึงมีความต้องการให้ชื่อจุนหรือชื่อหมู่มีการอธิบาย ชี้แนะหลักธรรมด้วยภาษาไทยที่เข้าใจง่าย และควรมีเวลาบรรยายธรรมมากขึ้น

4.2 ผลการเสวนาธรรมครั้งที่สอง

การเสวนาธรรมครั้งที่สองดำเนินการเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2548 เวลา 09.00-11.00 น. ณ สถานธรรมไท่เจิง มีกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมเสวนาธรรม 27 คน และสมาชิกธรรมคนอื่นๆ ร่วมเสวนาธรรมด้วยอีก 12 คน รวมทั้งสิ้น 39 คน ซึ่งในการเสวนาธรรมครั้งที่สองมุ่งประเด็นด้านสุขภาพและด้านเศรษฐกิจ ผลการเสวนา

สมาชิกสถานธรรมไท่เจิงส่วนใหญ่ระบุว่า หลังการปฏิบัติธรรมไปได้ระยะหนึ่งรู้สึกได้ว่าตนเองมีความสุขกาย สุขใจยิ่งขึ้น และเมื่อจิตใจมีความผ่องแผ้วมากขึ้น จึงทำให้มีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานมากขึ้นด้วย จนทำให้บุคคลรอบข้างตั้งข้อสังเกตว่า มีความขยันหมั่นเพียรมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน นอกจากนั้นการปฏิบัติตนของสมาชิกธรรมในคุณสมบัติสัมพันธภาพ เช่น การปฏิบัติตนต่อบิดามารดา ผู้อาวุโส ระหว่างสามีภรรยา ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านเพื่อนร่วมงานเป็นไปด้วยดี จนลดความขัดแย้งลงได้ กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวดีขึ้น มีการหันหน้ามาพูดคุยปรึกษาหารือกันด้วยดี ส่วนในด้านคุณธรรมแปดประการนั้น สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนหลังการปฏิบัติธรรมคือ ความกตัญญู ความปรองดอง และความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งพัฒนาการที่เกิดขึ้น สมาชิกสถานธรรมอธิบายว่าเป็นผลจากการฝึกปฏิบัติธรรมจนทำให้สามารถชำระจิตใจให้ผ่องแผ้ว สรรวมระมัดระวังต่อสิ่งชั่วร้าย ตลอดจนมีจิตใจที่สงบนิ่งมากขึ้น ส่วนด้านเศรษฐกิจ สมาชิกสถานธรรมไท่เจิง ให้ข้อมูลว่ามีผลการปฏิบัติธรรมด้านเศรษฐกิจที่มีพัฒนาการดีขึ้นกว่าเดิมระดับปานกลาง เนื่องจากพื้นฐานเดิมนั้น การปฏิบัติตนด้านนี้ของเหล่าสมาชิก เช่น การดื่มเหล้า การสูบบุหรี่ การมัวเมาในวัตถุหรืออบายมุขอื่นๆ นั้น มีไม่มากอยู่แล้ว ดังนั้นจึงทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงได้น้อย รวมไปถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการคมนาคมในชุมชนที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีอยู่แล้ว ดังนั้นสมาชิกสถานธรรมจึงไม่รู้สึกว่ามีความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผลการปฏิบัติธรรมในด้านนี้ อย่างไรก็ตามยังมีพัฒนาการอื่นๆ ที่มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น กล่าวคือความประหยัด มัธยัสถ์ ดังจะเห็นได้จากที่สมาชิกสถานธรรมระบุว่า ตนเองมีเงินฝากธนาคารมากขึ้น ระมัดระวังในการใช้ทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น และโดยรวมแล้วมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

สมาชิกรัฐธรรมนูญมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรขยายฐานสมาชิกให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมอบหมายให้สมาชิกไปชักชวนให้บุคคลอื่นๆ สมัครเข้ามารับหลักธรรม เพื่อเป็นการเผยแพร่วิถีอนุตตรธรรมให้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะยังผลให้สังคม ชุมชน และประเทศชาติมีความสุขสงบถ้วนทั่วหน้ากัน

สรุปผลของการปฏิบัติธรรม

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการเสวนาธรรม สรุปได้ว่า ผลการพัฒนาของสมาชิกรัฐธรรมนูญไท่เจิงหลังการรับธรรมทั้งด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจสามารถระบุได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการดีขึ้นกล่าวคือ การปฏิบัติที่ดีกว่าเดิมอันเป็นผลจากความเชื่อถือในหลักธรรม ซึ่งมีพื้นฐานจากพุทธศาสตร์ รวมทั้งมีการปฏิบัติธรรมสม่ำเสมอ จากหลักปฏิบัติที่ให้สมาชิกรักษาศีลห้าอย่างเคร่งครัด และการไหว้พระ 19 ครั้งต่อวัน สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้การปฏิบัติดีขึ้นทุกด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สุขภาพและเศรษฐกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University